

פ ר ט י כ ל

מישיבה ט'ו של ועדת הכנסת
מיום שלישי, א' תמוז, תש"ט
(28.6.1949) בשעה 8.30 לפה'צ.

נוכחים חברי הועדה:

- פ. אילנית - מפ"ם
- מ. בן-עמי - ספרדים
- י. בר-יהודה - מפא"ם
- י. בר-רב-האי - מפא"ם
- י. ברץ - מפא"י
- י. גרינברג - החזית הדתית
- מ. גרבוזסקי - מפא"י
- א. ג'רג'ורה - הרשימה הדמוקרטית נצרת
- י. הררי - היו"ר
- י. צבי יהודה - מפא"י
- ח. כהן-מיגורי - חרות
- ש. כ"ץ - חרוח
- א. מזור - החזית הדתית
- ע. מימון - מפא"י
- הרב מ. נורוק - החזית הדתית
- י. סרלין - ציונים כלליים
- ה. קוק - חרות
- י. שמחוני - מפא"י
- י. קוסוי - מפא"י
- א. שפטל - מפא"י

בזכות דעה מיעוצת:

- נ. פרידמן - ילין - הלוחמים
- ז. גלוסקא - התימנים

מוזמנים:

- גב' הינמן - משרד המשפטים.
- א. צידון = מזכירות הכנסת.
- מ. רוזטי

1. דינון בהצעת ועדת המשנה לעניני תקנון ביתס לנוהג לתקדימים.

י. הררי - היו"ר מבקש את יו"ר ועדת התקנון ד. בר-רב-האי למסור את החלטות הועדה.

ד. בר-רב-האי: מוסר ששלשת הסעיפים הראשונים נתקבלו פה

אחד ואלו בסעיף ד' היטה לחבר י. בר-יהודה

דעה אחרת. המדובר הוא בתקדימים אשר נוצרים בתוך מהלך עבודת הכנסת

ואשר צריכים לשמש הוראה ליו"ר.

ד. בר-רב-האי: סעיף א' הוא כדלקמן (ההחלטה היא שקיים תקנון של מועצת המדינה הזמנית ואם אין הוראה הרי ועדת הכנסת היא היא הקובעת והחלטה תשמש תקדים): שאלה הנוגעת לדיוני הכנסת שאין לה הוראת בתקנון מועצת המדינה הזמנית / תחליט בה ועדת הכנסת. החלטה מסוג זה תהיה תקדים מחייב כל עוד לא נתקבל על ידי הכנסת תקנון חדש.

סעיף ב' הוא כדלקמן: (המדובר על שנוף הוראה - גם זה נעשה ע"י ועדת הכנסת): ועדת הכנסת תהיה רשאית להחליט על שנויים בתקנון מועצת המדינה הזמנית וכל שינוי כזה ישמש תקדים למהלך דיוני הכנסת ויבוא במקום הוראה ששונחה.

סעיף ג' הוא כדלקמן (אם יש לנהוג לא בדרך המקובלת ועדת הכנסת היא המחליטה): הכנסת לא תרון בשום ענין בצורת דיון החורגת מהוראות התקנון, או מהתקדימים, אלא אם כן דנה והחליטה ועדת הכנסת על כך. הסעיף הנ"ל נתקבלו פה אחד - מלבד חבר הכנסת ה. קוק אשר לא היה נוכח בישיבת ועדת התקנון. בסעיף ד' הצעת הועדה היא:

"התעורר ספק שפירוש הוראה מסוימת של התקנון בשעת הדיון בכנסת, יכריע יו"ר הישיבה והכרעתו בישיבה זו תהיה מחייבת. הרשות לכל חבר הכנסת לערער אחרי הישיבה על הפירוש שניתן על ידי היושב ראש בפני ועדה מיוחדת המחבת מיו"ר הכנסת, שני הסגנים, יושב ראש ועדת הכנסת ויושב ראש ועדת התוקה. החלטת הועדה הזאת היא סופית." זאת אומרת שבישיבה אין אינסטנציה אחרת. פה נוצרת אינסטנציה מיוחדת מצומצמת מאד לשמע ערעורים אשר אין להם תוצאה ביחס למה שהיה בישיבה, אלא זה יכול לשמש הוראה ליו"ר במקרים אחרים. חבר הכנסת בר-יהודה מתנגד לכך ומציע לכתוב: ... יכריע יו"ר הישיבה בהחלטות עם 2 הסגנים או יעביר את זה לוועדת הכנסת".

י. בר-יהודה:

מציע לכתוב במקום המלים: "יכריע היו"ר

והחלטתו" מציע את הנוסח הבא: "יכריע

יו"ר השיבה בהתייעצות עם 2 הסגנים או יודיע על העברת ההכרעה לוועדת
הכרעה
הכנסת. ~~אחראת~~ היו"ר בישיבה תהיה החלטתו בישיבה זו מחייבת".

הכונה בזה היא: (א) היו"ר יוכל להחליט. אם הוא מודיע שאינו יכול

ואינו רוצה להתמצה בדיון על רגל אחת והוא המחליט. זה אפילו ללא

כל התייעצות עם מישהו. זה גם תלוי בשאלה אם אפשר, כפי שהומלט בסעיף

2 של החוק, להפסיק את הצבעתו על מנת לשאול עוד פעם את שר הבטחון

אם כי ע"י כך ההצבעה על החוק כולו נדחתה להרבה זמן. אי אפשר להייב

אותו על כך, אם הוא מניח שזה משהו חשוב מאד יש לו האפשרות לעשות

כן. (ב) אם הוא אינו אומר את זאת אז הכרעתו היא, אחרי התייעצות

עם 2 הסגנים. אם הוא החליט שההכרעה נפלה באותה ישיבה תהיה

החלטתו בישיבה זו מחייבת, והשאר מצטרף לנוסח הכללי. אלה הם שני

השנויים המוצעים. אתמול למשל נתן יו"ר רשות הודעה לשר ואח"כ

אמר שאינו נותן לערוך דיון על זה. זה בנגוד לכל תקדים ודבר זה

יתעורר בישיבה וצריך לתת תשובה זו את אחרת, או צריך לאמר שהוא ישאל

את ועדת הכנסת. אם הוא אומר את זאת השאלה נשארת תלויה עד

שועדת הכנסת מחליטה. היו"ר יכול לאמר שהוא רוצה להחליט במקום

ואז הוא צריך להחליט בהתייעצות עם 2 הסגנים.

ה. קוק:

מצטער על שלא נוכח בישיבת העדה התקנון ומציע:

לדעתו אין ועדת הכנסת כאן מוסמכת להחליט מבלי

להחליט אם אחר

להביא את הדברים לאשורה של הכנסת. לדעתו צריך ~~אחראת~~ ~~אחראת~~ שהכנסת

תאשר את ההואות האלה ותתעורר שאלה שאין לה הוראה בתקנון מועצת המדינה

הזמנית ועדת הכנסת תחליט מה שתחליט, מעבירים את זה לכנסת להצבעה.

ברעה שמוכרחים להביא את זה לכנסת מפני שאחרת ~~אחראת~~ ~~אחראת~~ הצטרונה ~~אחראת~~

להתקבל ההחלטות לוועדת הכנסת פה אחד. אם יחליטו על איזה שהוא ענין

פה אחד איך תוכל לבא דעת המיעוט לדי בטוי? מציע להוסיף: "החלטה

ה. קוק: מסוג זה תובא למליאת הכנסת ובאם תאושר תהיה תקרים מחייב כל עוד לא נתקבל על ידי הכנסת תקנון חדש. תקנון צריכים להביא בצורה מסוימת: זה הולך לוועדה, הוועדה מחליטה ומביאה לכנסת, והכנסת מאשרת את התקנון. אי אפשר לקום באמצע הישיבה בכנסת ולשנות סעיף בתקנון. אשר לסעיף ד': לדעתו אין זה לכבודו של יו"ר הכנסת לחייב אותו בהתיעצות עם שני הסגנים. היות וסמכות אשאא היא רק לאותה ישיבה ומיד אחרי זה קובעים סמכות של ערעור, אפשר לכתוב: "יכריע יו"ר הישיבה והכרעתו בישיבה זו מחייבת". הערעור צריך להיות בפני ועדת המשנה או ועדת התקנון. לשם מה יש ליצור ועדה מיוחדת בהרכב משונה כל כך. מתנגד להרכב ועדה מיוחדת. או ועדת הכנסת או ועדת התקנון - הגופים המטפלים בדבר זה - צריכים להיות הגוף המפרש. יצירת גוף שלישי חגרום רק להסבוכת.

ד. בר-רב-האי: לכל שאלה יש שני צדדים. צריך לזכור במה התחלנו - בקשת יו"ר הכנסת - ולמה הגענו. הוראות אלה הן נסיון לנסח הוראה זמנית ליו"ר הכנסת עד לעבוד התקנון והכונה היתה שבועדת הכנסת - המשמשת בעבודה נכונה של יחסי הכוחות בכנסת - ועד שיושלם התקנון, ידע היו"ר כיצד לנהוג. לפי בקשת היו"ר על הוועדה היה להגיש הוראה שתוקרא בצורה אינפורמטיבית במליאת הכנסת מבלי שיתנהל וכות ומבלי שהדבר יהיה טעון אשור של מליאת הכנסת. יוגד שהדבר הזה הוא זמני וועדת הכנסת מסרה ליו"ר הוראה לנהוג כך עד שהיה התקנון.

הרבה יותר מסובכת היא הבעיה השניה אשר הזכיר חבר הכנסת י. בר-יהודה. הרוב בוועדת המשנה רצה להמנע מזה שבתוך מהלך הישיבות של מליאת הכנסת תתקיימה התיעצויות בין היו"ר ובין הסגנים, ושליו"ר תהיינה שתי ברירות: להתייעץ עם הסגנים או להגיד שלא באו לידי הסכם בענין ולהעבירו לוועדת הכנסת. יש הפרש בין חובת היו"ר להתייעץ עם סגניו ובין הנוהג שלו. הוועדה החנגדה במיוחד להטלת חובה של התיעצות על היו"ר. יחכן שהיו"ר יחליט לרעה, אבל ההכרעה היא בידי

ד. בר-רב-האי: יו"ר הישיבה, בין שזה יהיה יו"ר הכנסת או אחד מסגניו. אי אפשר להמנע ממינימום זכות זו של

היו"ר. הועדה הגיעה לדי מסקנה שבמקרה שאחד מסגניו הרואה את עצמו מקופח ירצה לפנות בערעור, צריך המוסד לערעורים להיות גוף מצומצם עד כמה שאפשר. לא בא בחשבון ^{שלשם} אצא ברור עניין זה או אחר יתכנסו 23 איש מיד. אמנם יתכן שאפאאאאאאאאאאאאאאאא שישנה הזדהות יסועה ע"י זה שסגן יו"ר הכנסת הוא גם כן יו"ר ועדת החוקה, אבל יו"ר ועדת החוקה חזקה עליו שהוא בקי בעניינים אלה. אין הוא מתנגד לכך שהעניין יועבר לוועדת התקנון המורכבת מאנשים הנתונים בסדרי התקנון.

פ. אילנית: לדעתה ערעורים על החלטת היו"ר פוגעים יותר בכבודו של היו"ר מאשר התיעצות עם הסגנים. מציעה גוף מצומצם ביותר של 3 אנשים - שיש צורך בוועדה כזו אין חולקים - ותומכת בהתיעצות היו"ר עם הסגנים. מציעה שמה שיקבע התקנון בנוגע לגוף המפרש יעשה עכשו כי הרי חמיד יתא צורך בגוף מפרש כזה.

י. גרינברג: לדעתו ועדת התקנון תקבע את זכויותיהם של היו"ר והסגנים. בהצעת הוועדה כתוב "יו"ר הוועדה ושני הסגנים" - מה יהיה אם יהיה נוכח רק סגן אחד, או אם סגן יו"ר יהיה יו"ר באותה ישיבה.

י. הררי - היו"ר: בקשר עם השאלה שעורר חבר הכנסת ה. קוק מי המחליט כבר הסביר חבר הכנסת ד. בר-רב-האי שאי אפשר היה להביא את הכל לכנסת כי זה היה מתקבל כאלו זה הוא התקנון. הכונה היא רק לשפר את המצב שקיים ברגע זה. אבל יחד עם זה רוצים ~~אפאאאא~~ לקבוע שהתקדימים האלה הם הוראת שפנית. לדעתו אין כל טעם להביא את הדבר בפני הכנסת כולה כי עד אשר ידונו ויחליטו ויצביעו שוב יעבר זמן רב. גם בכנסת לא יחליטו פה אחד על התקנון. תהיה דעת רב ודעת מעוט. אין זה עניין של קואליציה או אפוזיציה, בעניין תקנון

אין כל קשר למשחק הכוחות של הממשלה. ברור שתמיד יהיה רוב
והיה מיעוט ומה שהרוב יחליט בוועדת הכנסת תהיה החלטה.

ה. קוק: בדעה שאם אין הסתייגות מעבירים את החלטה

ועדת הכנסת למליאת הכנסת ובמקרה שיש

הסתייגות חנתן חשוח הדבור ל-5 רגעים להנמקה ההסתייגות.

היו"ר י. הררי: ברור שאח 4 המעיפים האלה יביאו לפני הכנסת

עם ההסתייגויות. בקשר לסעיף של הכרעת היו"ר

או היו"ר עם 2 סגנים. הכונה ברורה - שלא תהיינה התיעצויות על הבמה.

אותו אדם שהוא היו"ר באותה ישיבה הוא המחליט - אם הוא מחליט טוב או

מחליט רע. היו"ר יכול תמיד, אם הוא מוצא לנחוץ, להודיע שאין הוא

רוצה להחליט בעצמו. הסמכות המלאה צריכה להנתן לאותו אדם המנהל את

הישיבה.

אשר לפרושים: תאמא ענין של פרוש אינו

ענין של הצבעה וזכות סיעתי. בה בשעה שכל הוועדות בכנסת מורכבות

לפי הרכב סיעתי, היתה הכונה לבחור בגוף אחר שיהיה, עד כמה שאפשר

בכנסת הזו, ניטרלי, וישפוט באמת לגופו של הענין. הכונה היא:

(א) שהועדה תהיה מצומצמת - 3-5 חברים; (ב) שהועדה תתמצה בעניני

פרוצדורה. אם יעבירו את הענין שניה לזכות במליאה או ועדת

משנה, המורכבת תמיד לפי סיעות, יהיה הזכות סיעתי.

י. שמחוני: חומכת תאמא בנוסחא של מר הררי. ידוע

לכולם שלנין הפרושים הוא רציני מאד וקובע

לעתים קרובות את מהלך הענפנים בכנסת. מוסד של פרושים זה דבר

שיצטרך להיות קיים תמיד. יכול מישהו להחליט שועדת התקנון תשמש

המוסד הזה. על ועדת הכנסת להחליט על מוסד מפרש על מנת לחסוך

מהכנסת את הזכויות על פרוצדורה.

י. בר-יהודה (לה. קוק): אי-אפשר להעסיק את הכנסת בפרוצדורה.

האופוזיציה גם אינה צריכה להיות מעוניינת

בזה כי הקואליציה בינתיים עוסקת בגופם של העניינים .

ה. קוק: חולק על דבריו של י. בר-יהודה שהוא חבר

במפלגה שאינה אופוזיציה. ~~מאצאאאא~~ אין

כאן ענין של התנצחות עם הממשלה, מעניינת רק הקונסטרוקציה של המוסד

הזה. לדעתו יו"ר ועדת החוקה אינו צריך להיות מר ניר/שהוא גם

סגן יו"ר הכנסת, כי אם איש מסיעת חרות. לדעתו אין צרך בגוף

שלישי שמתפקידו יהיה לפרש את החקנון. חברי ועדת החקנון מתמצים

בענייני החקנון ואין לשלול זאת מהם, ולכן צריך הערעור להיות בידי

ועדת החקנון. אי-אפשר ליצור גוף שלוחד ולהח לו סמכות סופית.

י. הררי - היו"ר: ה צ ב ע ה

בעד הצעת ועדת החקנון כפי שהובאה לחברי ועדת
14 - הכנסת

בעד הצעת חבר הכנסת הלל קוק עם כל הנובע ממנה - 3

נתקבלה הצעת ועדת החקנון.

הסתייגות לחבר הכנסת ה. קוק.

חבר הכנסת י. בר-יהודה בקש להצביע את הצעתו באופן נפרד:

(א) שהיו"ר יכול להודיע שהוא מעביר את הענין לוועדת הכנסת

(ב) שהוא מתייעץ עם 2 הסגנים במקרה שאינו מעביר לוועדת הכנסת.

ה צ ב ע ה

בעד התיעצות חובה עם 2 הסגנים - 4

נגד - 15

ההצעה לא נתקבלה.

הסתייגות לחבר הכנסת י. בר-יהודה.

ה צ ב ע ה

- בעד החלק השני של הצעת י. בריהודה שהיו"ר יכול
באמצע הישיבה להעביר לוועדת הכנסת
- 7 -
- 10 - נגד

ה הצ ע ה ל א נ ח ק ב ל ה .

הסתייגות לחבר הכנסת י. בריהודה.

י. הררי - היו"ר: מעמיד להצבעה מי יהיה הגוף המפרש:

- (1) ועדת התקנון
- (2) ועדת משנה מיוחדת כפי שכתוב במעיק ד'
- (3) ועדת הכנסת.

מ. גרבובסקי: בדעה שאין להוציא את היו"ר והסגנים מחוץ
הועדה המפרשת.

י. שמחוני: מציע להעביר את הענין לוועדת מנויים והיא
תחליט על מנוי ועדה בהרכב אישי.

י. הררי - היו"ר: מדעה שתחלה יש להחליט אם ועדת הכנסת היא
המחליטה או ועדה מצומצמת יותר ואם יוחלט על
האחרונה יהיה צורך לבחור בוועדה מתאימה.

הובעה הסכמת כללית בוועדה שיש צורך בוועדה מצומצמת.

מ. גרבובסקי: בדעה שהצעת י. שמחוני היא בנגוד להצעת
הועדה. מציע להצביע את שתי ההצעות אחת
מול השניה.

י. שמחוני: מסבירה שאין כאן שאלה אם יש צורך בוועדה
מפרשת - דבר זה הוא לדעת כולם הכרחי.
הענין הוא בזה שועדת התקנון מורכבת לפי הרכב סיעתי ואלו ועדה

י. שמחונייה:

מיוחדת תהיה מורכבת לפי הרכב אישי.

ה. קוק: לדעתו הצעת הרכב הועדה המיוחדת אינה מקרית.

אשר למוסד מפרש הרי ידוע לכולם שחברי ועדה

החקנון הם המומחים לעניני חקנון.

א. שפטל: מבקש לדחות את ההצבעה לסוף הישיבה.

י. סרלין: מציע להצביע תחלה את הצעת הועדה, אח"כ את

הצעת ה. קוק ולבסוף את הצעת י. שמחונייה.

אין מסכימים לדחות את ההצבעה.

ה צ ב ע ה

בעד ההצעה המוצעת בסעיף ד' - 4

בעד הרכב אחר - 10

הוחלט של ועדה מורכבת בתרכב אשר מהמוצע בסעיף ד'

בעד הצעת ה. קוק - ועדת חקנון כגוף מפרש - 8

בעד הרכב אישי - 7

נתקבלה ההצעה שועדת החקנון תהיה המוסד המפרש.

מ. גרבווסקי: בדעה שגם אם הוחלט על ועדת החקנון החלטותיה

הן סופיות.

י. גרינברג: מציע לצרף את הנשיאות לוועדת החקנון.

י. הררי - הינ'ר: מודיע שהצעות אפשר היה להציע לפני ההצבעה.

ה. קוק (לי. גרינגרג): גם יו"ר הכנסת וגם הסגנים מופיעים בדרך

כלל בישיבות ועדת התקנון וועדת הכנסת

אקס-אופיציה.

י. בר-יהודה: בדעה שיש לאשר שמי שמפיע אקס-אופיציה אין

לו זכות הצבעה. מבקש לאשר שועדת התקנון

כועדה מפרשת זה הוא ההרכב האישי שלהועדה המפרשת המיוחדת.

הסכמה כללית לזה.

פ. אילנית: אינה מבינה כיצד אפשר לקפח את זכותם של היו"ר

והסגנים במדה כזו שלא תהיה להם זכות להשתתף

בענינים פרוצדורליים.

י. הררי - היו"ר: מדגיש שכבר היתה הצבעה והוחלט שועדת התקנון

תהיה הועדה המפרשת.

י. בר-יהודה: מציע להצביע שנית.

י. סרלין: מציע לעבור לסדר היום.

י. הררי - היו"ר: הצבעה

11 - בעד הצעתו של י. בר-יהודה להצביע מחדש

6 - בעד הצעתו של י. סרלין וה. קוק לעבור לסדר היום

הוחלט להצביע מחדש.

5 - בעד הועדה המוצעת בסעיף ד'

13 - בעד הרכב אחר

הוחלט על הרכב אחר

ה צ ב ע ה

- 8 - בעד ועדת החקנון
- 9 - בעד הרכב אישי

החלטת על הרכב אישי של הועדה.

הסתייגות למ. גרבובסקי - ועדה לפי הצעה בסעיף ד'.

י. הררי - היו"ר: מוסר שיש להעביר את הצעות הועדה לכנסת ורק אח"כ אפשר יהיה להעביר את-ענין ועדת הפרושים לועדה המנויים.

ה. קוק: מציע לאשר את סעיף ד' כדלקמן:

"הרשות לחבר כנסת לערער אחרי ישיבה על

הפרוש שניתן ע"י היו"ר בפני הועדה המיוחדת לפרושי החקנון והחלטת ועדה זו תהיה סופית".

י. סרלין: מציע לכתוב במקום "ועדה מיוחדת" "ועדת

פרושים מיוחדת".

י. ברליהודה: יש להגיש מי יבחר בוועדה זו אחרת יתקבל שהכנסת בוחרת בה ולא ועדת הכנסת.

י. הררי - היו"ר: בעד ועדת פרושים שתחמנה ע"י ועדת הכנסת באשור מליאת הכנסת - מעוט

בעד ועדת פרושים שתבחר ע"י ועדת הכנסת
12 - החלטת שהועדה תבחר ע"י ועדת הכנסת.

ע. מימון: מציע לכתוב "מפרשים" ולשאול בלשנים.

2. ענין תעודות חברי הכנסת.

ה. קוק:

מדגיש שאין ברצונו לפגוע באיזו צורה שהיא או להגביל את זכויותיהם של תושבי הארץ אשר אינם יהודים, אבל יש לקבוע שזו היא מדינת ישראל ושפתה של מדינת ישראל היא עברית. לדעתו דוקא מבחינת האינטרסים של אזרחי הארץ אשר אינם יהודים ובני דתות אחרות כדאי שיהיה ברור שלא נסתבך באיזה שהוא מקום באי-הבנות שברובן מן ההכרח שתבאנה לידי פגיעה בזכויות של אנשים, מבחינה לאומית או דתית אינם מהווים רוב של תושבי הארץ. אפשר גם להגיע לידי שוויון זכויות גמור בין כל תושבי הארץ בתנאים שיהיה ברור שזו היא מדינה עברית ושפתה עברית. שיש בה עם אחד אבל תושבים רבים. בעד ~~זכויותם~~^{זכויותם} זכויות מקסימלי ואפילו לפני משורת הדין לאזרחי ישראל שאינם ממוצא עברי לאומי. ~~אחראאאאא~~ ~~אחראאאאא~~ לדעתו היו צריכות תעודות חברי הכנסת להיות בידי ועדת הכנסת או ועדה לסדרי הבית ולהיות מוגשות תחילה כהצעה לאשור הועדה. מציע שהועדה תדון בתעודות אלו כאלו ~~מן~~ הצעה לתעודה ושנית שלא יהיה כתוב בתעודות אלו בערבית.

מ. גרבוסקי:

מציע לדחות את הדיון בשאלה זאת לישיבה הבאה על מנת לאפשר למעט להתייעץ היות ויש כאן שאלה עקרונית.

י. בר-יהודה:

מציע לא לדחות לישיבה הבאה אלא להוריד מסדר היום בכלל. שאלת זכויות השפה הערבית אינה מענינה של ועדת הכנסת. זו היא שאלה של חוקת יסוד, ועל ועדת החקקה לדון בשאלה זו.

הרב מ. נורוק:

מוסר לשם אינפורמציה: בארופה היה קיים אחר של מעוטים לאומיים - יותר מארבעים מיליון אשר הווה למעלה מ-30% ובכל מדינה ומדינה הופיעה בתעודות צירי הפרלמנט רק השפה הלאומית. ובאם ישימו עכשו גושפנקא כזו על תעודות חברי הכנסת הרי זה אשור שמדינתנו היא דו-לאומית.

ות .

י. סרלין:

בדעה שיש להודות לחבר הכנסת קוק אשר העלה את השאלה. כאן נוצרים תקדימים : השפה הערבית מופיע במטבע, מוציאים עתון רשמי בערבית, מאפשרים לחברי הכנסת לדבר ערבית. תומך בהצעה גרבוסקי שיש כאן ענין עקרוני ולאחר התיעצות הסיעות יש לקבוע מי היא הועדה המוסמכת לטפל בענין זה.

ע. מימון:

שואלת מי קבע את צורת התעודות.

א. צידון:

מוסר שהיו'ר ושני הסגנים החליטו על צורת התעודה.

ה. קוק:

מזיע שועדת הכנסת תחליט שתעודות החבר הנוכחיות תוחלפנה בתעודות אחרות שבהן תופיע רק השפה העברית, ושם החבר יהיה כתוב גם באותיות לטיניות.

ד. בר-רב-האי:

מוכן לחמוך בהצעת מ. גרבוסקי בחנאי שבינתיים לא תוצאו כל מסמכים בשתי השפות.

י. הררי - היו'ר:

ה צ ב ע ה

- 17 - בעד ההצעה לדחות את הדיון לישיבה הבאה
- 3 - בעד ההצעה להסיר מסדר היום כי אין זה שייך לוועדת הכנסת

הוחלט לדחות את הדיון לישיבה הבאה.

י. בר-יהודה:

מודיע שבשעה שהענין יובא שנית לוועדה יכניס את הצעתו עוד הפעם, ואם לא תתקבל ידרוש להפסיק את הוכחות ולשאול את הכנסת אם ועדת הכנסת רשאית לדון בענין זה.

י. סרלין:

מבקש להעמיד לדיון מחדש את חלוקת הזמן בקשר לכוון

על התקציב. בפרלמנטים אחרים נהוג שזוב הזמן

של הוכחות על התקציב נמסר לסיעות האופוזיציה.

מבקש להעביר את תוכן ההחלטה בקשר לתעודות

צ.בי יהודה:

חברי הכנסת. ליו"ר הכנסת ומגניו;

אינו מסכים להעביר את זה ליו"ר הכנסת והסגנים

י. בר-יהודה:

כי דובר רק על ענין פורמלי. למה היה מדובר על

גופם של העניינים היה מסכים לכך.

בדעה שיו"ר ועדת הכנסת יכול למסור על כך ליו"ר

מ. גרבווסקי:

באופן בלתי רשמי.

חוזר על הצעת י. סרלין לדון בבעיות הוכוח על

י. הררי - היו"ר:

התקציב.

מציע לדון על כל שיטת חלוקת הזמן לקח בין הסיעות,

י. בר-יהודה:

והוכוח על התקציב כחלק ממנו.

ה צ ב ע ה

4 - בעד דיון על בעיות הוכוח על התקציב בלבד

9 - בעד דיון על שיטת חלוקת הזמן לכווח בין הסיעות

הוחלט לדון על שיטת חלוקת הזמן לכווח בין הסיעות,

ז.א. להעביר סעיף ה' בסדר היום למקומו של סעיף ג' ואין דנים לחוד

בשאלת חלוקת זמן הוכוח על התקציב.

לאחר קבלת החלטה זו מציע לדון בבעית הוכוח על

י. סרלין:

התקציב כי היא שונה מבעית הוכוח בכלל. פקש

להפריד את הוכוח על התקציב ולהקדים אותו לדיון אחר.

ה צ ב ע ה:

מ. הררי - היו"ר:

4 - בעד הצעת י. סרלין להפריד בדיון הכללי את הדיון בקשר לחלוקת הזמן בוכוח על התקציב

7 -

נגד

הצעת י. סרלין לא נתקבלה.

מ. בן-עמי:

מציע להפסיק את הישיבה ולהעלות את הענין כסעיף

ראשון בישיבה הבאה של ועדת הכנסת, היות והסיעות

צריכות להתייעץ. נוסף על כך הדיון על בעיה חשובה זו צריך להתחיל

בשעה 8.30 ולא בשעה 11 בסוף הישיבה.

י. בר-יהודה:

בדעה שלסיעות ניתן מספיק זמן להתייעצות היות

וסעיף זה הוכנס לסדר היום לפני שבוע, ומציע

להתחיל בדיון.

י. הררי - היו"ר:ה צ ע ה

9 - בעד הצעת מ. בן-עמי לדחות את/לישיבה הבאה ^{החיון}

1 - בעד הצעת י. בר-יהודה להמשיך בדיון כפי שהוחלט בהצבעה

הוחלט לדחות את הדיון על שיטת חלוקת

הזמן בין הסיעות לישיבה הבאה.

הישיבה ננעלה בשעה 11 לפה'צ.